

Η εορτή του Αββά Γερασίμου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων (VIDEO)

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Την Παρασκευή, 4/17 Μαρτίου 2023, εορτάσθηκε από το [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#) η μνήμη του Οσίου Πατρός ημών Γερασίμου του Ιορδανίτου στην Ιερά αυτού Μονή, που βρίσκεται στη Δυτική Όχθη του Ιορδάνη ποταμού.

Το πρωί ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προεξήρξε της β. Προηγουμένης θείας Λειτουργίας, συλλειτουργούντων, του Σεβασμιωτάτου **Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακού** και του **Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου**, Αγιοταφίτων Ιερομονάχων. Επίσης ο Ιερομόναχος **π. Κυριακός**, βοηθός του ηγουμένου της Μονής, στον οποίον ο Μακαριώτατος απένειμε το **οφφίκιον του Αρχιμανδρίτου, Αραβοφώνων Πρεσβυτέρων**, του Αρχidiaκόνου **π. Μάρκου** και άλλων Ιεροδιακόνων και προσευχομένου πλήθους προσκυνητών εκ διαφόρων χωρών και Αραβοφώνων πιστών της Δυτικής όχθης, παρουσία του Γενικού Προξένου της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. **Ευαγγέλου Βλιώρα**, τη χαρμοσύνω υποδοχή του Σώματος των Προσκόπων.

Η Ομιλία του Μακαριωτάτου κατά τη διάρκεια του Κοινωνικού

«Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καί τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη· εὐφράνθητε, δίκαιοι, ἐν τῷ Κυρίῳ, καί ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ», (Ψαλμ. 96,11-12), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

«Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ὡς ἀστήρ οὐράνιος ἐξανέτειλεν σήμερον ἡ Ἱερά Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γερασίμου, τοῦ ἀσκήσαντος ἐν τῷ ἡγιασμένῳ τούτῳ τόπῳ τῆς ἐρήμου τοῦ

Ιορδάνου, ἔνθα καί ἡ φερώνυμος αὐτοῦ Μονή, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς, ἵνα εὐχαριστιακῶς δοξάσωμεν τόν δοξάσαντα τόν ἅγιον καί δίκαιον αὐτοῦ.

«Φῶς ἀνέτειλε εἰς τοὺς δικαίους καί εὐφροσύνη εἰς τοὺς εὐθεῖς κατὰ τὴν καρδίαν», ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός. Καί διερωτώμεθα, ποῖον εἶναι τοῦτο τό φῶς καί ποῖοι οἱ δίκαιοι; Τό μέν φῶς, ἀγαπητοί μου, εἶναι τό φῶς τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή τό Ἅγιον Αὐτοῦ Πνεῦμα, οἱ δέ δίκαιοι εἶναι οἱ εὐθεῖς, τοὔτέστιν οἱ καθαροί τῇ καρδίᾳ. Εἰς αὐτούς ἀνέτειλε τό φῶς τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἐρμηνεύει καί ὁ Πατήρ τῆς Ἐκκλησίας Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγων: «Πᾶς γάρ εἴ τις ἐστὶν ἀγαθός καί δίκαιος τούτῳ εἰς νοῦν καί καρδίαν τό νοητόν καί θεῖον ἀνατέλλει φῶς».

Τοιοῦτος ἀγαθός καί δίκαιος ἀνεδείχθη ὁ ὁσιος Πατήρ ἡμῶν Γεράσιμος, ὡς λέγει καί ὁ βιογράφος αὐτοῦ Ἅγιος Κύριλλος Σκυθουπολίτης: «Ἦν δέ τις κατ' ἐκεῖνον τόν καιρόν μέγας ἀναχωρητής ἀπό μέν τῆς Λυκίας ὁρμώμενος, Γεράσιμος δέ καλούμενος, ὅστις ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τὴν μοναχικὴν κατορθώσας πολιτείαν καί πλείστους ἀγῶνας κατὰ τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας ἐνδειξάμενος καί προσφάτως ἀπό τῆς πατρίδος ἐληλυθώς τόν ἀναχωρητικόν μετῆρχετο βίον ἐν τῇ περὶ τόν Ἰορδάνην ἐρήμῳ».

Ὁ Πατήρ ἡμῶν Γεράσιμος ἐπέλεξεν ὡς τόπον αὐστηροτέρου ἀσκητικοῦ βίου τὴν Ἁγίαν Γῆν τῆς Παλαιστίνης, διότι τόσον ἡ ἔρημος τῆς Ἰουδαίας ὅσον καὶ ἡ ἔρημος τοῦ Ἰορδάνου εἶχον μετατραπῇ εἰς πραγματικὴν πολιτείαν ἀναχωρητῶν μοναχῶν. Μεταξύ δέ αὐτῶν διεκρίνοντο αἱ μεγάλαι μορφαί τοῦ μοναχισμοῦ: ὁ ὄσιος Θεόκτιστος, Θεοδόσιος ὁ Κοινοβιάρχης, Σάββας ὁ ἡγιασμένος, Κυριακός ὁ ἀναχωρητής καὶ Εὐθύμιος ὁ Μέγας, τοῦ ὁποῖου «ἡ ἀπαστράπτουσα χάρις» ὠδήγησεν τὸν ὄσιον Γεράσιμον εἰς λίαν εὐεργετικὴν συνάντησιν καὶ γνωριμίαν μετ' αὐτοῦ.

Προσέτι ὁ πατήρ ἡμῶν Γεράσιμος ἐπέλεξε τὴν ἔρημον ταύτην τοῦ Ἰορδάνου, διότι ἐν αὐτῇ ἔζησε καὶ ἐκήρυξε τό κήρυγμα καὶ τό βάπτισμα τῆς μετανοίας ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, ὁ ὁποῖος καὶ ἐγένετο τό πρότυπον πρὸς μίμησιν ὅλων τῶν ἀναχωρητῶν μοναχῶν: «ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ», (Ματθ. 11,11), λέγει Κύριος.

Ἀξιοσημείωτον ὅτι ἡ ἐπιθυμία τοῦ ὁσίου Γερασίου δέν περιορίζεται μόνον εἰς τήν κατοίκησιν αὐτοῦ ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ, ἀλλά εἰς τήν ἐν οὐρανοῖς συγκατοίκησιν αὐτοῦ μετά τοῦ Θεοῦ, ὡς λέγει ὁ ψαλμωδός: «πλήν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, [Κύριε] κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου», (Ψαλμ. 139,14).

Μέ ἄλλα λόγια, οἱ δίκαιοι, δηλονότι οἱ ἀγαπῶντες τόν Θεόν «ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν καί ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ αὐτῶν καί ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ αὐτῶν», (Πρβλ. Ματθ. 22,37), οὗτοι θά προσέλθουν ἐν «ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων», ὡς κηρύττει ὁ Θεῖος Παῦλος, (Ἑβρ. 12,23). Αὐτήν ἀκριβῶς τήν Ἐκκλησίαν, τούτέστιν τήν σύναξιν τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀγίων, εἶχε κατά νοῦν πάντοτε καί ἀδιαλείπτως ὁ ὁσιος Πατήρ ἡμῶν Γεράσιμος. «Οὗτινος ὁ νοῦς διά παντός ἐστι πρὸς Θεόν τούτου καί ἡ ἐπιθυμία εἰς τόν θεῖον ὑπερηύξησεν ἔρωτα», λέγει ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ ὁμολογητής.

Τόν ὑπερῡξημένον τοῦτον θεῖον ἕρωτα τοῦ Ἁγίου Γερασίμου διατυπώνει ἐναργέστατα ὁ ὑμνωδὸς αὐτοῦ λέγων: «Τὴν ἄϋλον Ὅσιε, ὑλικῶ ἐν σώματι, ζωὴν καὶ πολιτείαν διήνυσας, δοξάζων τόν δυναμοῦντά σε Κύριον» καὶ «ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, τῆς ψυχῆς Γεράσιμε, πρὸς μόνα τὰ ἄφθαρτα ἔχων, κατηξιώθης ὧν ἐπόθησας».

Τὰ ἄφθαρτα τῶν ὁποίων κατηξιώθη ὁ θεοφόρος Γεράσιμος, δέν εἶναι ἄλλο τι ἀπὸ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, τὴν οὐράνιον πύλην, τὴν ὁποίαν ἐπεζήτη μετὰ ζήλου καὶ ὑπομονῆς, ἀκούων εἰς τόν σοφόν Παῦλον λέγοντα: «οὐ γάρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν», (Ἑβρ. 13,14).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, διερχόμενοι τὴν ὁδὸν τῆς θεοδωρήτου καὶ εὐλογημένης νηστείας, ἐν κατανύξει ἐμεγαλύνουμεν ἐν τῇ εὐχαριστιακῇ ταύτῃ καὶ πανηγυρικῇ συνάξει τόν Ὅσιον τοῦ Θεοῦ, τόν σήμερον ἐορταζόμενον Γεράσιμον τόν θεοφόρον, τόν «τῷ Χριστῷ παριστάμενον», καὶ παρακαλέσαμεν αὐτόν, ἵνα καθικετεύῃ τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ καὶ Υἱόν τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου Μαρίας ὑπὲρ πάντων τῶν ἐκτελούντων, τὴν θεῖαν αὐτοῦ μνήμην.

Καί τοῦτο, διότι ὁ κόσμος διέρχεται μεγάλην κρίσιν. Ποία δέ εἶναι ἡ μεγάλη αὐτή κρίσις; Εἶναι τό γεγονός ὅτι «τό φῶς ἐλήλυθεν εἰς τόν κόσμον καί ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τό σκότος ἢ τό φῶς· ἦν γάρ πονηρά αὐτῶν τά ἔργα», (Ἰωάν. 3,19), καταγγέλλει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής.

Ἡ αἰτία τῆς κρίσεως ἢ καλλίτερον εἰπεῖν τῆς κατακρίσεως τῶν ἀνθρώπων ὀφείλεται κατά τόν Ἱερόν Χρυσόστομον, εἰς τό ὅτι οἱ ἄνθρωποι δέν ἠθέλησαν νά ἀφήσουν τό σκότος καί νά προσέλθουν εἰς τό φῶς τοῦ Χριστοῦ, «ὅτι σκότος ἀφεῖναι καί φωτί προσδραμεῖν οὐκ ἠβουλήθησαν».

Ὁ ἀπό βρέφους δεξάμενος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τό φῶς τοῦ Χριστοῦ, τούτέστιν τήν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Πατήρ ἡμῶν θεόφρων Γεράσιμος καλεῖ πάντας ἡμᾶς, ἵνα ταῖς ἱκεσίαις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Παρθένου ἀφήσωμεν τό σκότος, δηλαδή τά ἔργα τῆς ἀσεβείας καί τῆς πονηρίας τοῦ κόσμου τούτου καί προστρέξωμεν εἰς τό φῶς τῆς εὐσεβείας, «ἐνδυσάμενοι τήν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ», (Ἐφ. 6,11) καί ἀναλαμβάνοντες τά ὅπλα τῆς νηστείας καί τῆς ἐγκρατείας καί διά πάσης προσευχῆς καί δεήσεως ἀξιωθῶμεν τῶν ἐπιλάμψεων ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τοῦ θείου καί ἀνεσπέρου φωτός τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν. Ἔτη πολλά καί εὐλογημένον τό ὑπόλοιπον στάδιον τῆς ἀγίας νηστείας».

Πρός τήν Πατριαρχικήν Συνοδείαν καί τό ἐκκλησίασμα παρέθεσε νηστήσιμον τράπεζαν ὁ φιλόπονός καί φίλεργός καί ρέκτης ἡγούμενος **Ἀρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος.**

